

РЕШЕНИЕ

№ 3152

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

**ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **757** по описа за **2020** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по образувано по касационна жалба на Б. Г. Б. от [населено място] срещу РЕШЕНИЕ от 28.10.2019г. по нахд №5443 по описа на СРС за 2019г., с което е потвърдено наказателно постановление №19-4332-002144 от 25.02.2019г. издадено от Началник група към СДВР-отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на жалбоподателя е наложена глоба от 750лв. по чл.182, ал.1 т.6 от ЗДвП и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

По изложените в касационната жалба съображения за неправилност на решението по същество – се моли да се уважи същата, като се отмени решението на СРС и вместо него се постанови друго, с което се отмени наказателното постановление. Основно се визира, че СРС неправилно е възприел, че Б. е управлявал л.а., който е директор на дружеството, чиито собственост е същият. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание –касаторът се представлява от адв.З., която допълва, че СРС не се е съобразил с доказателствата установяващи, че не той е управлявал л.а..

Ответната страна- не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП предлага да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и

чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба е в срок, поради което следва да се разгледа по същество.

СРС за да потвърди НП е приел, че в производството не са допуснати релевираните с първоначалната жалба процесуални нарушения, съответно деянието по същество е установено от събраните гласни и писмени доказателства.

Настоящата касационна инстанция изцяло възприема изводите на РС. Същите се основават на цялостен, мотивиран и обстоен анализ на фактическата и правка обстановка.

Правилно е прието, че на 06.07.2018г. в 14,16ч. в [населено място] по [улица] МВ при ограничение за населено място от 50 км.в час се движи със скорост от 107км.час, измерена с ТС-система за видеонаблюдение №619 –клип №10617, което е нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Жалбоподателят оспорва авторството на деянието. Още в АУАН сочи като възражение, че не е сигурен дали той е управлявал МПС-то, но следва да се има предвид, че актът е съставен въз основа на декларация от същата дата, че именно лицето е управлявало автомобила. До издаване на НП в рамките на месец Б. не е ангажирал доказателства, че друго лице е управлявало автомобила, собственост на [фирма] с управител М. Д..

В жалбата до СРС е посочено, че е подписал декларацията, защото не е бил сигурен дали не е управлявал той автомобила, но впоследствие е установил, че не е бил той. Към жалбата обаче няма никакви доказателства, а е отразено, че ще се дадат допълнителни сведения. До съдебното заседание както и по време на същото – доказателства във връзка с направеното твърдение не са ангажирани. Разпитан е актосъставителят, който потвърждава, че е съставен АУАН въз основа на декларация. В касационното производство отново никакви доказателства от касатора не са представени, които да докажат твърдението му, че не той е управлявал л.а. и да оборят установеното първоначално с подписаната от лицето декларация.

Видно от справка за водача от 2006г. касаторът има 9 влезли в сила НП и 2 оспорващи се.

Всичко изложено води до извода, че твърденията на страната освен, че не са доказани са и защитна теза.

С оглед това- касационната жалба е неоснователна и следва да се отхвърли, съответно да се потвърди НП.

Следователно – решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 28.10.2019г. по нахд №5443 по описа на СРС за 2019г., с което е потвърдено наказателно постановление №19-4332-002144 от 25.02.2019г. издадено от Началник група към СДВР-отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на жалбоподателя Б. Б. е наложена глоба от 750лв. по чл.182, ал.1 т.6 от ЗДвП и лишаване от право да се управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.